

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Ботевград, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: *****

като разгледа докладваното от ***** Административно наказателно дело № 20211810200394 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на СВ. Г. Г., ЕГН ***** срещу Наказателно постановление /НП/ № 6К от 06.08.2021г., с което на основание чл. 173, ал. 1 от ЗОБВВПИ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева, за нарушение на чл. 60, ал.1, т.3а, б. „а“ от ЗОБВВПИ.

В жалбата си жалбоподателя моли процесното НП да бъде отменено като незаконосъобразно, недоказано и неоснователно.

В съдебно заседание редовно призован не се явява, изпраща процесуален представител адв. ***** Претендира разноски.

Ответната страна Районно управление- Ботевград редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание.

Ботевградският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

На 01.06.2021г. между 14:55 и 15:15 часа след подаден сигнал за саморазправа в сградата на РУ- Ботевград е проверено лицето СВ. Г. Г., като при извършен обиск на лицето у последния е намерено огнестрелно оръжие марка „Глок“, модел 19, черно на цвят, с пълнител, съдържащ петнадесет броя бойни патрони калибър 9x19. Жалбоподателят е представил документи

за оръжието, от които става ясно, че същото е с разрешително за носене и съхранение за спортни цели.

За констатираното е направена Докладна записка от 01.06.2021г. и е съставен АУАН № Д 014970/02.06.2021г. Същият е предявен за запознаване на жалбоподателя и подписан без възражения.

В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН не е подадено писмено възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на АУАН № Д 014970/02.06.2021г. е съставено НП № 6К/06.08.2021г., с което на С.Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл. 60, ал.1, т.3а, б. „а“ от ЗОБВВПИ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото на основание чл.283 от НПК писмени доказателства: АУАН № Д 014970/02.06.2021г., НП № 6К/06.08.2021г., докладна записка от 01.06.2021г., както и от свидетелските показания на актосъставителя- ИВ. К. Х. и свидетеля по акта - В. Г. Й., които съдът намира за обективни, кореспондиращи помежду си и с останалия доказателствен материал, поради което същите следва да бъдат изцяло кредитирани.

При така възприетите констатации по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в законоустановения за това срок, до родово и местно компетентен съд, поради което същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество същата се явява основателна поради следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Началник на РУ на МВР – Ботевград. Наказателното постановление е издадено в шестмесечния давностен срок по чл. 34, ал.3 от ЗАНН.

При извършената проверка относно формалните изисквания на ЗАНН, съдът констатира нарушения на процесуалните правила по налагане на административно наказание.

Още при съставяне на АУАН е допуснато нарушение на чл. 40, ал.3 от ЗАНН. Актът е съставен ден след твърдяното нарушение от лице, което не е

очевидец на нарушението – свидетеля И.Х., в присъствието на свидетеля В.Й., който също не е очевиден на нарушението. Съгласно чл. 40, ал.1 от ЗАНН, актът се съставя в присъствието на свидетели, които са присъствали при извършването или установяването на нарушението, а съгласно чл. 40, ал.3 от ЗАНН, при липсата на такива или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в акта. В случая, тези правила не са спазени и актът е съставен в присъствието само на един свидетел. След като не е посочил като свидетел по акта очевидци на нарушението, актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама други свидетели, което обстоятелство изрично следва да се отбележи в акта. Това не е сторено. Нередовно съставеният АУАН води до незаконосъобразност и на издаденото въз основа на него НП. Констатираното нарушение е самостоятелно основание за отмяна на цялото НП.

На следващо място разпоредбата на чл. 60, ал.1, т.3а, б.„а“ от ЗОБВВПИ забранява **употребата** на огнестрелни оръжия с цел, различна от целта, за която са придобити, с изключение на случаите по чл. 95, ал. 1. В случая с оглед показанията на актосъставителя и свидетеля по акта става ясно, че употреба на намереното при обиска огнестрелно оръжие не се установява. И двамата категорично заявяват, че не са станали свидетели на употреба. Следователно изложеното в АУАН и НП като фактическа обстановка, не се потвърждава от никакви доказателства.

Съобразно чл. 103, ал.1 от НПК, приложим по силата на чл. 84 от ЗАНН, в тежест на административнонаказващият орган е да докаже нарушението, авторството и вината на нарушителя. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП, АНО се основава на констатациите в АУАН и те в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение. НП и АУАН не са доказателствени средства и съгласно чл. 14, ал.2 от НПК не могат да имат предварително определена сила.

В тази връзка преди издаване на наказателното постановление

наказващият орган не е изпълнил задължението си, визирано в чл. 52, ал.4 от ЗАНН, а именно, преди да се произнесе по преписката, да провери акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и да прецени възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, да извърши и разследване на спорните обстоятелства. Неизпълнението на това задължение от страна на наказващия орган в конкретния случай е довело до издаване на едно неправилно и незаконосъобразно наказателно постановление.

Доколкото чл. 53, ал.2 от ЗАНН позволява НП да бъде издадено и при допуснати нередовности в АУАН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, то това не се отнася за наказателното постановление. При него следва точно да са спазени императивните изисквания на ЗАНН по издаването му, тъй като именно то е правораздавателния акт, който очертава пределите на доказване в настоящето производство и пределите на правото на защита на жалбоподателя.

Тъй като съдът не е оправомощен да изменя основанията за налагане на наказанията, намира че атакуваното НП се явява незаконосъобразно и поради неправилно приложение на правната норма, като тази незаконосъобразност също води до отмяна на издаденото НП.

Посочените нарушения са съществени, тъй като ограничават правото на защита на нарушителя.

Административно наказателното производство е формален процес, поради въведените изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно съставените такива имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание.

С оглед изложеното, съдът приема, че при издаване на наказателното постановление, административно наказващия орган е допуснал и съществени нарушения на процесуалните правила, поради което същото е не само необосновано, но и незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Относно разноските:

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН - В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно

процесуалния кодекс. В съдебно заседание е направено искане за присъждане на направени разноски за адвокат, възлизащи на 300 лева, заплатени в брой на 26.10.2021 година. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН - Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36, ал. 1 и 2 от Закона за адвокатурата. Съдът приема, че предвид изхода на делото, в тежест на въззиваемия следва да се възложат разноски – сума в размер на 300 лева, като отчете, че делото не е с фактическа и правна сложност, жалбата не е обемна, на проведеното едно съдебно заседание адвокатът е присъствал, и са разпитани двама свидетели.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 6К от 06.08.2021г., с което на СВ. Г. Г., ЕГН *****, на основание чл. 173, ал. 1 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева, за нарушение на чл. 60, ал.1, т.3а, б. „а“ от ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА РУ- Ботевград, да заплати на СВ. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 300 /триста/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____